

בש"פ 2126/21 - אליה לב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2126/21

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: אליה לב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר-שבע בעמ"י 50872-03-21 שניתנה ביום
24.3.2021 על ידי כבוד השופט יואל עדן

בשם המבקש: עו"ד נועם בונדר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' השופט יואל עדן) בעמ"י 50872-03-21 מיום 24.3.2021, במסגרתה קיבל בחלקו את הערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום בבאר-שבע (כב' השופט אבישי כהן) במ"י 49963-03-21 מיום 23.3.2021.

2. לאחר עיון בבקשת רשות הערר על נספחיה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה (רע"פ 5295/18 מאור נ' מדינת ישראל - המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה, פסקה 13 (15.8.2018); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)), או כאשר מדובר במקרים נדירים ביותר, בהם שיקולי הצדק מורים על מתן רשות ערעור (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 11-12 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). סבורני כי המקרה שלפניי איננו נמנה עם אחד מהחריגים הללו. בענייננו, בית המשפט קמא בחן את נסיבותיו האישיות של המבקש אל מול התשתית הראייתית הלכאורית

עמוד 1

העומדת כנגדו, בה עיין במעמד צד אחד, נתן דעתו לטענות הצדדים, ולבסוף הגיע למסקנה כי יש לאפשר ליחידה החוקרת מספר מצומצם של ימים נוספים להשלמת פעולות החקירה כאשר המבקש מצוי במעצר. זוהי החלטה פרטנית שגרתית, שבוודאי אינה יוצרת אי-צדק חמור או עיוות דין.

3. נוכח האמור, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, י"א בניסן התשפ"א (24.3.2021).

ש ו פ ט
